Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►B **ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 691/2011**

z dnia 6 lipca 2011 r.

w sprawie europejskich rachunków ekonomicznych środowiska

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(Dz.U. L 192 z 22.7.2011, s. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 538/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r.	L 158	113	27.5.2014

sprostowane przez:

►C1 Sprostowanie, Dz.U. L 77 z 23.3.2016, s. 70 (691/2011)

▼B

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 691/2011

z dnia 6 lipca 2011 r.

w sprawie europejskich rachunków ekonomicznych środowiska

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 338 ust.1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ([1]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej przewiduje między innymi, że Unia „działa na rzecz trwałego rozwoju Europy, którego podstawą jest zrównoważony wzrost gospodarczy oraz stabilność cen, społeczna gospodarka rynkowa o wysokiej konkurencyjności zmierzająca do pełnego zatrudnienia i postępu społecznego oraz wysoki poziom ochrony i poprawy jakości środowiska”.

(2) Decyzja 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002 r. ustanawiająca szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego ([2]) potwierdziła, że rzetelne informacje o stanie środowiska i o podstawowych tendencjach, presjach i czynnikach zmian zachodzących w środowisku są niezbędne dla opracowywania i realizacji skutecznej polityki oraz – bardziej ogólnie – dla wzmocnienia roli obywateli. Należy opracować narzędzia pozwalające na lepsze przedstawienie ogółowi społeczeństwa wpływu działalności gospodarczej na środowisko.

(3) Rzetelne naukowo podejście do mierzenia deficytu zasobów będzie miało w przyszłości decydujące znaczenie dla zrównoważonego rozwoju Unii.

(4) Decyzja nr 1578/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. w sprawie wspólnotowego programu statystycznego na lata 2008–2012 ([3]) wyraźnie mówi o potrzebie stworzenia wysokiej jakości statystyk i rachunków w dziedzinie środowiska. Ponadto w ramach głównych inicjatyw na lata 2008–2012 decyzja ta przewiduje, że w stosownych przypadkach należy stworzyć podstawy prawne w odniesieniu do głównych dziedzin gromadzonych danych środowiskowych dotychczas nieobjętych aktami prawnymi.

([1]) Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 7 czerwca 2011 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 21 czerwca 2011 r.

([2]) Dz.U. L 242 z 10.9.2002, s. 1.

([3]) Dz.U. L 344 z 28.12.2007, s. 15.

▼B

(5) W komunikacie z dnia 20 sierpnia 2009 r. zatytułowanym „Wyjść poza PKB – pomiar postępu w zmieniającym się świecie” Komisja uznała potrzebę uzupełnienia dotychczasowych wskaźników danymi, które uwzględnią aspekty środowiskowe i społeczne w celu opracowywania bardziej spójnych i kompleksowych polityk. W tym kontekście rachunki ekonomiczne środowiska oferują środki służące do monitorowania presji wywieranych przez gospodarkę na środowisko oraz do zbadania, jak można łagodzić te presje. Ponieważ rachunki ekonomiczne środowiska ukazują interakcje między czynnikami ekonomicznymi, czynnikami związanymi z funkcjonowaniem gospodarstw domowych i czynnikami środowiskowymi, dostarczają one więcej informacji niż same rachunki narodowe. Są one istotnym źródłem danych pomocnych w podejmowaniu decyzji dotyczących środowiska, a Komisja powinna uwzględniać je podczas przygotowywania ocen skutków regulacji. Zgodnie z założeniami zrównoważonego rozwoju i dążeniem do stworzenia zasobooszczędnej i niskoemisyjnej gospodarki, zawartymi w strategii Europa 2020 i różnych znaczących inicjatywach, tym bardziej konieczne staje się opracowanie ramowych danych, które w spójny sposób uwzględniałyby zagadnienia z zakresu ochrony środowiska i gospodarki.

(6) Europejski system rachunków (ESA) ustanowiony rozporządzeniem Rady (WE) nr 2223/96 z dnia 25 czerwca 1996 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych we Wspólnocie [1] (zwany dalej „ESA 95”), spójny z systemem rachunków narodowych (SNA) przyjętym w lutym 1993 r. przez Komisję ds. Statystyki ONZ, jest głównym narzędziem służącym do opracowywania unijnych statystyk gospodarczych oraz wielu wskaźników ekonomicznych (w tym PKB). Ramy ESA mogą być wykorzystane do analizy i oceny różnych aspektów gospodarki (np. jej struktury, jej poszczególnych części i jej rozwoju w czasie), a mimo to, ze względu na specyficzne potrzeby w zakresie niektórych danych, jak np. analiza interakcji między środowiskiem a gospodarką, najlepszym rozwiązaniem jest stworzenie oddzielnych rachunków satelitarnych.

(7) W konkluzjach z czerwca 2006 r. Rada Europejska wezwała Unię i jej państwa członkowskie do rozszerzenia rachunków narodowych o kluczowe aspekty zrównoważonego rozwoju. Z tego względu rachunki narodowe powinny zostać uzupełnione o zintegrowane rachunki ekonomiczne środowiska dostarczające w pełni spójnych danych.

(8) Bardzo ważne jest to, aby, w momencie gdy system stanie się w pełni operacyjny, europejskie rachunki ekonomiczne środowiska były aktywnie i precyzyjnie wykorzystywane we wszystkich państwach członkowskich oraz w procesie formułowania polityki Unii we wszystkich odnośnych dziedzinach, jako zasadniczy składnik ocen skutków regulacji, planów działania, wniosków ustawodawczych i innych istotnych rezultatów procesu tworzenia polityki.

(9) Bardziej aktualne dane można również wytworzyć przez prognozowanie „na teraz”, w którym stosuje się techniki statystyczne podobne do wykorzystywanych w prognozach na przyszłość, by opracować wiarygodne szacunki.

[1] Dz.U. L 310 z 30.11.1996, s. 1.

▼B

(10) Rachunki satelitarne pozwalają na rozciągnięcie potencjału analitycznego rachunkowości narodowej na wybrane obszary o znaczeniu społecznym – takie jak presje na środowisko wynikające z działalności człowieka – w sposób elastyczny i bez obciążania ani zakłócania systemu centralnego. Rachunki satelitarne powinny być udostępniane społeczeństwu systematycznie i w zrozumiałej formie.

(11) System zintegrowanych rachunków ekonomicznych środowiska (SEEA) opracowany wspólnie przez Organizację Narodów Zjednoczonych, Komisję Europejską, Międzynarodowy Fundusz Walutowy, Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju oraz Bank Światowy jest systemem rachunków satelitarnych w stosunku do SNA. Łączy on informacje dotyczące gospodarki i środowiska we wspólną strukturę ramową, aby umożliwić zmierzenie wkładu środowiska do gospodarki i oddziaływania gospodarki na środowisko. Dostarcza on decydentom wskaźniki i statystykę opisową służącą do monitorowania tych interakcji, jak również bazę danych potrzebną do planowania strategicznego i analizy kierunków polityki w celu określenia bardziej zrównoważonych ścieżek rozwoju.

(12) SEEA łączy i scala, tak dalece jak to możliwe, różne kategorie rachunków ekonomicznych środowiska. Generalnie wszystkie te kategorie rozszerzają zawarte w SNA koncepcje kosztów, procesu akumulacji kapitału i wielkości zakumulowanego kapitału, uzupełniając je o dodatkowe dane wyrażone w jednostkach fizycznych, aby uwzględnić koszty środowiskowe i wykorzystanie aktywów naturalnych w produkcji, lub modyfikując te koncepcje poprzez wyrażenie tych oddziaływań w wielkościach pieniężnych. W ramach tego podejścia ogólnego niektóre istniejące kategorie różnią się znacznie od siebie pod względem metodyki i problemów środowiska, których dotyczą.

(13) W roku 1994 Komisja przedstawiła swoją pierwszą strategię dotyczącą „zielonej rachunkowości". Od tamtego czasu Komisja (Eurostat) i państwa członkowskie opracowały i przetestowały metody rachunkowości, tak że obecnie wiele państw członkowskich regularnie dostarcza pierwsze zestawy rachunków ekonomicznych środowiska. Najbardziej powszechne z nich to rachunki przepływów fizycznych emisji do powietrza (w tym emisji gazów cieplarnianych) i zużycia materiałów oraz rachunki pieniężne dotyczące wydatków na ochronę środowiska oraz podatków i opłat środowiskowych.

(14) Jednym z celów na okres objęty wspólnotowym programem statystycznym na lata 2008–2012 jest podjęcie działań w celu zastąpienia porozumień prawodawstwem unijnym w pewnych obszarach, w których regularnie sporządzane są statystyki europejskie o wystarczającym stopniu zaawansowania.

(15) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie statystyki europejskiej ([1]) tworzy ramy odniesienia dla europejskich rachunków ekonomicznych środowiska. W szczególności zawarty jest w nim wymóg zgodności statystyk europejskich z zasadami niezależności zawodowej, bezstronności, obiektywności, wiarygodności, poufności informacji statystycznych oraz opłacalności.

([1]) Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 164.

▼B

(16) Ponieważ różne zestawy rachunków ekonomicznych środowiska są właśnie opracowywane i znajdują się w różnym stopniu zaawansowania, należy przyjąć strukturę modułową, na tyle elastyczną, by umożliwić m.in. wprowadzanie dodatkowych modułów.

(17) Należy stworzyć program badań pilotażowych w celu poprawy jakości danych i sprawozdawczości, ulepszenia metodyki i przygotowania się do dalszych działań.

(18) Wprowadzenie dodatkowych wymogów w zakresie sprawozdawczości powinno być poprzedzone oceną wykonalności.

(19) Komisja powinna mieć uprawnienia do przyznawania państwom członkowskim odstępstw podczas okresów przejściowych, w zakresie w jakim wymagane są znaczne dostosowania ich narodowych systemów statystycznych.

(20) Unia powinna stwarzać warunki sprzyjające wprowadzaniu rachunków ekonomicznych środowiska w państwach trzecich, w szczególności tych, które dzielą zasoby środowiskowe (głównie wodę) z państwami członkowskimi.

(21) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, mianowicie ustanowienie wspólnych ram dla gromadzenia, zestawiania, przekazywania i oceny europejskich rachunków ekonomicznych środowiska, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z określoną w tym artykule zasadą proporcjonalności niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

(22) Należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w celu dostosowania modułów do zmian w dziedzinie środowiska, gospodarki i postępu technicznego, jak również w celu zapewnienia wsparcia metodycznego. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym z ekspertami. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

(23) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia, należy przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję ([1]).

([1]) Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

▼B

(24) Przeprowadzono konsultacje z Komitetem ds. Europejskiego Systemu Statystycznego,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się wspólne ramy dla gromadzenia, zestawiania, przekazywania oraz oceny europejskich rachunków ekonomicznych środowiska w celu umiejscowienia rachunków ekonomicznych środowiska jako rachunków satelitarnych w stosunku do ESA 95, poprzez ustalenie metodyki, wspólnych standardów, definicji, klasyfikacji i zasad rachunkowości, jakie mają być stosowane przy opracowywaniu rachunków ekonomicznych środowiska.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

1) „emisja do powietrza” oznacza fizyczny przepływ gazów lub cząstek stałych z gospodarki narodowej (procesów produkcji lub konsumpcji) do atmosfery (jako części systemu środowiskowego);

2) „podatek związany ze środowiskiem” oznacza podatek lub opłatę, w których podstawą opodatkowania jest jednostka fizyczna (lub odpowiednik jednostki fizycznej) czegoś, co ma udowodniony określony negatywny wpływ na środowisko, i które są uznawane za podatek w systemie ESA 95;

3) „ogólnogospodarcze rachunki przepływów materialnych (EW-MFA)” oznaczają spójne zestawienia wkładów materialnych do gospodarek narodowych, zmian poziomu zapasów materialnych w gospodarce oraz wypływów materialnych do innych gospodarek lub do środowiska;

▼M1

4) „wydatki na ochronę środowiska” oznaczają zasoby gospodarcze przeznaczane na ochronę środowiska przez jednostki będące rezydentami; ochrona środowiska obejmuje wszystkie rodzaje działalności i działania, których głównym celem jest ograniczanie i eliminacja zanieczyszczeń i wszelkich innych form degradacji środowiska, jak również zapobieganie tym zjawiskom. Te rodzaje działalności i działania obejmują wszystkie środki podejmowane w celu odnowy zdegradowanego środowiska. Działania, które będąc korzystnymi dla środowiska, mają przede wszystkim na celu spełnienie wymagań technicznych lub wymogów wewnętrznych z zakresu higieny lub bezpieczeństwa i ochrony w przedsiębiorstwie lub innej instytucji, są wyłączone z zakresu niniejszej definicji;

5) „sektor towarów i usług związanych z ochroną środowiska” oznacza działalność produkcyjną w gospodarce narodowej, której rezultatem są produkty związane z ochroną środowiska (towary i usługi związane z ochroną środowiska). Produkty związane z ochroną środowiska to produkty wytworzone w celu ochrony środowiska, o której mowa w pkt 4 i gospodarowania zasobami. Gospodarka zasobami obejmuje ochronę, utrzymanie i poprawę stanu zasobów naturalnych, a tym samym zapobiegając ich wyczerpaniu;

▼M1

6) „rachunki fizycznych przepływów energii” oznaczają spójne zestawienia fizycznych przepływów energii do gospodarki narodowej, przepływów energii w obrębie gospodarki i przepływów energii, do innych gospodarek lub do środowiska.

▼B

Artykuł 3

Moduły

1. Rachunki ekonomiczne środowiska, które mają być zestawiane we wspólnych ramach określonych w art. 1, grupuje się w następujących modułach:

a) moduł rachunków emisji do powietrza, określony w załączniku I;

b) moduł podatków związanych ze środowiskiem według rodzajów działalności gospodarczej, określony w załączniku II;

c) moduł ogólnogospodarczych rachunków przepływów materialnych, określony w załączniku III;

▼M1

d) moduł rachunków wydatków na ochronę środowiska, określony w załączniku IV;

e) moduł rachunków sektora towarów i usług związanych z ochroną środowiska, określony w załączniku V;

f) moduł rachunków fizycznych przepływów energii, określony w załączniku VI.

▼B

2. Każdy załącznik zawiera następujące informacje:

a) cele, dla których rachunki mają być zestawiane;

b) zakres przedmiotowy rachunków;

c) wykaz elementów, dla których dane mają być zestawiane i przekazywane;

d) pierwszy rok referencyjny, częstotliwość i terminy przekazywania danych w celu opracowywania rachunków;

e) tabele sprawozdawcze;

f) maksymalną długość okresów przejściowych, o których mowa w art. 8, w czasie których Komisja może przyznać odstępstwa.

3. W przypadku gdy konieczne jest uwzględnienie zmian w dziedzinie środowiska, gospodarki oraz postępu technicznego, Komisja jest uprawniona do przyjęcia, zgodnie z art. 9, aktów delegowanych, które:

a) zawierają wskazówki metodyczne; oraz

b) aktualizują załączniki, o których mowa w ust. 1, w stosunku do informacji, o których mowa w ust. 2 lit. c)–e).

Wykonując swoje uprawnienia zgodnie z niniejszym ustępem, Komisja zapewnia, by jej akty delegowane nie nakładały znacznych dodatkowych obciążeń administracyjnych na państwa członkowskie i na respondentów.

▼M1

4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 9 w celu określenia produktów energetycznych, o których mowa w sekcji 3 załącznika VI, na podstawie wykazów określonych w załącznikach do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 ([1]).

Te akty delegowane nie nakładają znacznych dodatkowych obciążeń na państwa członkowskie ani na respondentów. Przy tworzeniu, a następnie aktualizowaniu wykazów, o których mowa w akapicie pierwszym, Komisja uzasadnia należycie podejmowane działania, wykorzystując w razie potrzeby opinie odpowiednich ekspertów na temat analizy opłacalności, w tym ocenę obciążenia respondentów oraz kosztów produkcji.

5. W celu ułatwienia jednolitego stosowania załącznika V Komisja stworzy do dnia 31 grudnia 2015 r. w drodze aktów wykonawczych indykatywne kompendium towarów i usług związanych z ochroną środowiska oraz rodzajów działalności gospodarczej, objętych zakresem załącznika V na podstawie następujących kategorii: usługi swoiste związane z ochroną środowiska, produkty o celu wyłącznie środowiskowym (produkty powiązane), towary dostosowane oraz technologie związane z ochroną środowiska. W razie potrzeby Komisja aktualizuje kompendium.

Akty wykonawcze, o których mowa w akapicie pierwszym, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11 ust. 2.

▼B

Artykuł 4

Badania pilotażowe

1. Komisja opracowuje program badań pilotażowych, który państwa członkowskie zrealizują dobrowolnie w celu rozwijania sprawozdawczości i doskonalenia jakości danych, stworzenia długich szeregów czasowych i opracowania metodyki. Program ten obejmuje badania pilotażowe analizujące wykonalność wprowadzenia nowych modułów rachunków ekonomicznych środowiska. Opracowując program, Komisja zapewnia, aby na państwa członkowskie i respondentów nie zostały nałożone dodatkowe obciążenia administracyjne lub finansowe.

2. Wyniki badań pilotażowych są oceniane i publikowane przez Komisję z uwzględnieniem korzyści wynikających z dostępności danych w stosunku do kosztów ich zgromadzenia i do obciążenia administracyjnego wywołanego obowiązkiem ich składania. Wyniki te uwzględnia się we wnioskach dotyczących wprowadzania nowych modułów rachunków ekonomicznych środowiska, które Komisja może przedstawić w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 10.

Artykuł 5

Gromadzenie danych

1. Zgodnie z załącznikami do niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie gromadzą dane konieczne do obserwacji elementów, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. c).

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz.U. L 304 z 14.11.2008, s. 1).

▼B

2. Państwa członkowskie gromadzą wymagane dane, stosując zasadę upraszczania procedur administracyjnych i korzystając z rozmaitych źródeł wymienionych poniżej:

a) kwestionariuszy;

b) procedur estymacji statystycznej, jeżeli niektóre z elementów nie są obserwowane dla wszystkich jednostek;

c) źródeł administracyjnych.

3. Państwa członkowskie informują Komisję i dostarczają szczegółowych danych na temat zastosowanych metod i wykorzystanych źródeł.

Artykuł 6

Przekazywanie danych do Komisji (Eurostatu)

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji (Eurostatowi) dane przedstawione w załącznikach, łącznie z danymi poufnymi, w terminach określonych w tych załącznikach.

2. Dane są przekazywane we właściwym formacie technicznym, który ma zostać określony przez Komisję w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11 ust. 2.

Artykuł 7

Ocena jakości

1. Do celów niniejszego rozporządzenia do danych, które mają być przekazane, stosuje się kryteria jakości określone w art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 223/2009.

2. Państwa członkowskie przedkładają Komisji (Eurostatowi) sprawozdanie dotyczące jakości przekazanych danych.

3. Przy stosowaniu do danych objętych niniejszym rozporządzeniem kryteriów jakości, o których mowa w ust. 1, Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu określenia zasad, struktury i częstotliwości składania sprawozdań dotyczących jakości. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11 ust. 2.

4. Komisja (Eurostat) ocenia jakość przekazanych danych i może – w terminie jednego miesiąca od otrzymania danych – zwrócić się do danego państwa członkowskiego o dostarczenie dodatkowych informacji dotyczących danych lub, w stosownych przypadkach, o dostarczenie zmienionego zestawu danych.

Artykuł 8

Odstępstwa

1. Komisja może przyjąć akty wykonawcze w celu przyznania państwom członkowskim odstępstw podczas okresów przejściowych określonych w załącznikach, w zakresie w jakim narodowe systemy statystyczne wymagają znacznych dostosowań. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11 ust. 2.

▼M1

2. W celu uzyskania odstępstwa na mocy ust. 1 w odniesieniu do załączników I, II i III, dane państwo członkowskie przedkłada Komisji należycie uzasadniony wniosek do dnia 12 listopada 2011 r. W celu uzyskania odstępstwa na mocy ust. 1 w odniesieniu do załączników IV, V i VI, dane państwo członkowskie przedkłada Komisji należycie uzasadniony wniosek do dnia 17 września 2014 r.

▼B

Artykuł 9

Wykonanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

▼M1

2. Uprawnienia, do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 3 i 4, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 11 sierpnia 2011 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3 ust. 3 i 4, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

▼B

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

▼M1

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 3 ust. 3 i 4 wchodzi w życie tylko wtedy, kiedy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub kiedy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

▼B

Artykuł 10

Sprawozdanie i przegląd

Do dnia 31 grudnia 2013 r. a następnie co trzy lata, Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie sprawozdanie z wykonania niniejszego rozporządzenia. W sprawozdaniu tym ocenia się w szczególności jakość przekazywanych danych, metody gromadzenia danych, obciążenia administracyjne ponoszone przez państwa członkowskie i respondentów, a także wykonalność i skuteczność tych statystyk.

W stosownych przypadkach i z uwzględnieniem wyników, o których mowa w art. 4 ust. 2, do sprawozdania dołączone są wnioski:

▼B

— dotyczące wprowadzenia nowych modułów rachunków ekonomicznych środowiska, takich jak wydatki i przychody związane z ochroną środowiska (EPER)/rachunki wydatków na ochronę środowiska (EPEA), sektor towarów i usług związanych z ochroną środowiska (EGSS), rachunki energetyczne, transfery związane ze środowiskiem (subsydia) oraz rachunki dotyczące wykorzystania zasobów i wydatków na zarządzanie (RUMEA), rachunki gospodarki wodnej (ilościowe i jakościowe), rachunki związane z odpadami, rachunki związane z lasami, rachunki usług dostarczanych przez ekosystemy, ogólnogospodarcze rachunki zasobów materialnych (EW-MSA) oraz pomiary niewykorzystanych wydobytych materiałów ziemnych (w tym gleby),

— opracowane w celu dalszej poprawy jakości danych i metod ich gromadzenia, a tym samym poprawy zakresu i porównywalności danych oraz ograniczenia obciążenia administracyjnego przedsiębiorstw i administracji.

Artykuł 11

Komitet

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Europejskiego Systemu Statystycznego utworzony na mocy rozporządzenia (WE) nr 223/2009. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 12

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

MODUŁ RACHUNKÓW EMISJI DO POWIETRZA

Sekcja 1

CELE

W rachunkach emisji do powietrza rejestruje się i przedstawia dane dotyczące emisji do powietrza w sposób zgodny z systemem rachunków narodowych. Rejestruje się w nich emisje do powietrza z gospodarek narodowych według określonego w ESA 95 podziału na rodzaje działalności gospodarczej powodującej emisję. Działalność gospodarcza obejmuje produkcję i konsumpcję.

W niniejszym załączniku określone są dane, jakie państwa członkowskie mają gromadzić, zestawiać, przekazywać i poddawać ocenie na rachunkach dotyczących emisji do powietrza. Dane te będą opracowywane w sposób, który pozwoli na utrzymanie łączności pomiędzy emisją a działalnością produkcyjną i konsumpcyjną przemysłu i gospodarstw domowych. Dane dotyczące bezpośredniej emisji, zgłaszane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, zostaną zestawione z tablicami przepływów międzygałęziowych, tablicami podaży i wykorzystania oraz danymi dotyczącymi konsumpcji w gospodarstwach domowych, które już zgłoszono Komisji (Eurostatowi) w ramach sprawozdawczości ESA 95.

Sekcja 2

ZAKRES

Rachunki emisji do powietrza mają takie same granice systemu jak w ESA 95 i także są oparte na zasadzie siedziby.

Zgodnie z ESA 95, pojęcie siedziby opiera się na następującej zasadzie: o jednostce mówi się, że jest jednostką krajową, jeżeli na obszarze gospodarczym danego kraju posiada ona swój ośrodek zainteresowania gospodarczego – tzn. kiedy angażuje się w działalność gospodarczą na tym terytorium przez okres jednego roku lub dłuższy.

Na rachunkach emisji do powietrza rejestruje się emisję z działalności wszystkich jednostek krajowych, niezależnie od tego, gdzie w rzeczywistości mają miejsce emisje w sensie geograficznym.

Na rachunkach emisji do powietrza rejestruje się przepływy rezydualnych gazów i cząstek stałych pochodzących z gospodarki narodowej i przedostających się do atmosfery. Do celów niniejszego rozporządzenia termin „atmosfera” odnosi się do części składowej systemu środowiskowego. Pojęcie granicy systemu odnosi się do granicy pomiędzy gospodarką narodową (jako części systemu gospodarczego) a atmosferą (jako części systemu środowiskowego). Po przekroczeniu granicy systemu emitowane substancje znajdują się poza wszelką kontrolą człowieka i stają się częścią naturalnego obiegu materii oraz mogą mieć różne rodzaje skutków środowiskowych.

Sekcja 3

WYKAZ ELEMENTÓW

Państwa członkowskie opracowują statystyki dotyczące emisji następujących substancji zanieczyszczających powietrze:

Nazwa emisji do powietrza	Symbol emisji do powietrza	Jednostka sprawozdawcza
Dwutlenek węgla bez emisji z biomasy	CO_2	1 000 ton (Gg)
Dwutlenek węgla pochodzący z biomasy	CO_2 z biomasy	1 000 ton (Gg)

▼B

Nazwa emisji do powietrza	Symbol emisji do powietrza	Jednostka sprawozdawcza
Podtlenek azotu	N_2O	tony (Mg)
Metan	CH_4	tony (Mg)
Perfluorowęglowodory	PFC	tony (Mg) równoważników CO_2
Fluorowęglowodory	HFC	tony (Mg) równoważników CO_2
Sześciofluorek siarki	SF_6	tony (Mg) równoważników CO_2
Tlenki azotu	NO_X	tony (Mg) równoważników NO_2
Niemetanowe lotne związki organiczne	NMVOC	tony (Mg)
Tlenek węgla	CO	tony (Mg)
Pył zawieszony < 10 μm	PM_{10}	tony (Mg)
Pył zawieszony < 2,5 μm	$PM_{2,5}$	tony (Mg)
Dwutlenek siarki	SO_2	tony (Mg)
Amoniak	NH_3	tony (Mg)

Wszystkie dane liczbowe podaje się z dokładnością do jednego miejsca po przecinku.

Sekcja 4

PIERWSZY ROK REFERENCYJNY, CZĘSTOTLIWOŚĆ I TERMINY PRZEKAZYWANIA DANYCH

1. Statystyki zestawia się i przekazuje w cyklu rocznym.

2. Statystyki przekazuje się w ciągu 21 miesięcy od końca roku referencyjnego.

3. Aby zaspokoić zapotrzebowanie użytkowników na kompletne i terminowe dane, Komisja (Eurostat) opracowuje szacunki wielkości sumarycznych dla UE-27 w zakresie głównych danych zagregowanych tego modułu, niezwłocznie po tym, jak otrzyma wystarczające dane krajowe. W miarę możliwości Komisja (Eurostat) opracowuje i publikuje szacunki w odniesieniu do danych, które nie zostały przekazane przez państwa członkowskie w terminie przewidzianym w pkt 2.

4. Pierwszym rokiem referencyjnym jest rok wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

5. W ramach pierwszego przekazania danych państwa członkowskie uwzględniają dane roczne z okresu od 2008 r. do pierwszego roku referencyjnego.

6. W ramach każdego kolejnego przekazywania danych do Komisji państwa członkowskie dostarczają rocznych danych za lata n-4, n-3, n-2, n-1 oraz n, gdzie n jest rokiem referencyjnym.

Sekcja 5

TABELE SPRAWOZDAWCZE

1. Dla każdego elementu wymienionego w sekcji 3 opracowuje się dane zgodnie z hierarchiczną klasyfikacją działalności gospodarczej, NACE Rev.2 (poziom agregacji A*64), w pełni zgodną z ESA 95. Dodatkowo opracowuje się dane dotyczące:

▼B

— emisji do powietrza z gospodarstw domowych,

— pozycji pomostowych, które oznaczają pozycje sprawozdawcze służące wyraźnemu zniwelowaniu różnic pomiędzy rachunkami emisji do powietrza zgłaszanymi na podstawie niniejszego rozporządzenia a danymi zgłaszanymi w oficjalnych krajowych danych statystycznych dotyczących emisji do powietrza.

2. Hierarchiczna klasyfikacja, o której mowa w pkt 1, wygląda następująco:

Emisje do powietrza w podziale na gałęzie przemysłu — NACE Rev.2 (A*64)
Emisje do powietrza z gospodarstw domowych
— Transport
— Ogrzewanie/chłodzenie
— Pozostałe
Pozycje pomostowe
Całkowita wielkość rachunkowa emisji do powietrza (przemysł + gospodarstwa domowe)
Minus podmioty krajowe za granicą
– Krajowe statki rybackie pływające za granicą
– Transport lądowy
– Transport wodny
– Transport lotniczy
Plus podmioty zagraniczne w kraju
+ Transport lądowy
+ Transport wodny
+ Transport lotniczy
(+ lub –) Inne korekty i rozbieżności statystyczne
= Całkowita emisja substancji zanieczyszczającej X zgłoszona w ramach UNFCCC ([1])/CLRTAP ([2])

([1]) Ramowa konwencja ONZ w sprawie zmian klimatu.
([2]) Konwencja w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości.

Sekcja 6

MAKSYMALNA DŁUGOŚĆ OKRESÓW PRZEJŚCIOWYCH

Do celów wykonania przepisów zawartych w niniejszym załączniku okres przejściowy wynosi maksymalnie dwa lata od pierwszego terminu przekazania danych.

▼B

ZAŁĄCZNIK II

MODUŁ PODATKÓW ZWIĄZANYCH ZE ŚRODOWISKIEM WEDŁUG RODZAJÓW DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ

Sekcja 1

CELE

Statystyki dotyczące podatków związanych ze środowiskiem rejestrują i przedstawiają dane z perspektywy podmiotów płacących podatki, w sposób w pełni zgodny z danymi zgłaszanymi w ramach ESA 95. Rejestrują one przychody z podatków związanych ze środowiskiem w gospodarkach narodowych w podziale na rodzaje działalności gospodarczej. Działalność gospodarcza obejmuje produkcję i konsumpcję.

W niniejszym załączniku określone są dane dotyczące przychodów z podatków związanych ze środowiskiem, jakie państwa członkowskie mają gromadzić, zestawiać, przekazywać i poddawać ocenie, w podziale na rodzaje działalności gospodarczej.

W statystykach dotyczących podatków związanych ze środowiskiem można wykorzystywać bezpośrednio statystyki dotyczące podatków i finansów publicznych, ale występują również korzyści z posługiwania się danymi podatkowymi zgłaszanymi w ramach ESA 95, o ile to możliwe.

Aby zapewnić spójność ze sprawozdawczością w ramach ESA 95 i polepszyć porównywalność między krajami, statystyki dotyczące podatków związanych ze środowiskiem oparte są na rejestrowanych kwotach szacowanych i deklarowanych lub na korygowanych w czasie wpływach gotówkowych.

ESA 95 zawiera także informacje o tym, które branże i sektory płacą wspomniane podatki. Informacje o podatkach zgłaszanych w ramach ESA 95 można znaleźć w rachunkach sektora instytucjonalnego oraz w tablicach podaży i wykorzystania.

Sekcja 2

ZAKRES

Podatki związane ze środowiskiem mają te same granice systemów co ESA 95 i obejmują obowiązkowe jednostronne opłaty w gotówce lub w naturze nakładane przez instytucje rządowe i samorządowe lub przez instytucje Unii.

Podatki związane ze środowiskiem należą do następujących kategorii ESA 95:

— podatki od produkcji i przywozu (D.2),

— bieżące podatki dochodowe, majątkowe itd. (D.5),

— podatki od kapitału (D.91).

Sekcja 3

WYKAZ ELEMENTÓW

Państwa członkowskie opracowują statystyki dotyczące podatków związanych ze środowiskiem dla następujących elementów:

— podatki od energii,

— podatki transportowe,

— podatki od zanieczyszczeń,

— podatki z tytułu użytkowania zasobów naturalnych.

Wszystkie dane zgłasza się w milionach jednostek waluty krajowej.

▼B

Sekcja 4

PIERWSZY ROK REFERENCYJNY, CZĘSTOTLIWOŚĆ I TERMINY PRZEKAZYWANIA DANYCH

1. Statystyki zestawia się i przekazuje w cyklu rocznym.

2. Statystyki przekazuje się w ciągu 21 miesięcy od końca roku referencyjnego.

3. Aby zaspokoić zapotrzebowanie użytkowników na kompletne i terminowe dane, Komisja (Eurostat) opracowuje szacunki wielkości sumarycznych dla UE-27 w zakresie głównych danych zagregowanych tego modułu, niezwłocznie po tym, jak otrzyma wystarczające dane krajowe. W miarę możliwości Komisja (Eurostat) opracowuje i publikuje szacunki w odniesieniu do danych, które nie zostały przekazane przez państwa członkowskie w terminie przewidzianym w pkt 2.

4. Pierwszym rokiem referencyjnym jest rok wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

5. W ramach pierwszego przekazania danych państwa członkowskie uwzględniają dane roczne z okresu od 2008 r. do pierwszego roku referencyjnego.

6. W ramach każdego kolejnego przekazywania danych do Komisji państwa członkowskie dostarczają rocznych danych za lata n-4, n-3, n-2, n-1 oraz n, gdzie n jest rokiem referencyjnym.

Sekcja 5

TABELE SPRAWOZDAWCZE

Dla każdego z elementów wymienionych w sekcji 3, dane zgłasza się z punktu widzenia jednostek, które płacą podatki.

W przypadku producentów dane zgłasza się w rozbiciu zgodnie z hierarchiczną klasyfikacją działalności gospodarczej, NACE Rev.2 (poziom agregacji A*64 taki jak określono w ESA 95).

W przypadku konsumentów dane zgłasza się dla:

— gospodarstw domowych,

— jednostek zagranicznych.

W przypadku gdy danych nie można przypisać jednej z powyższych grup działalności, dane zgłasza się jako nieprzypisane.

Sekcja 6

MAKSYMALNA DŁUGOŚĆ OKRESÓW PRZEJŚCIOWYCH

Do celów wykonania przepisów zawartych w niniejszym załączniku okres przejściowy wynosi maksymalnie dwa lata od pierwszego terminu przekazania danych.

▼B

ZAŁĄCZNIK III

MODUŁ OGÓLNOGOSPODARCZYCH RACHUNKÓW PRZEPŁYWÓW MATERIALNYCH (EW-MFA)

Sekcja 1

CELE

Rachunki EW-MFA obejmują wszystkie materiały stałe, gazowe i ciekłe z wyjątkiem przepływów powietrza i wody, mierzone w jednostkach masy rocznie. Tak jak system rachunków narodowych, rachunki EW-MFA służą do dwóch głównych celów. Szczegółowe przepływy materialne stanowią bogatą empiryczną bazę danych dla licznych badań analitycznych. Wykorzystuje się je także do zestawiania różnych wskaźników ogólnogospodarczych przepływów materialnych w gospodarkach narodowych.

W niniejszym załączniku określone są dane, jakie państwa członkowskie mają gromadzić, zestawiać, przekazywać i poddawać ocenie w rachunkach EW-MFA.

Sekcja 2

ZAKRES

Podstawową zasadą systemu przepływów materialnych jest rozróżnienie pomiędzy zapasami a przepływami. Generalnie przepływ jest zmienną, która mierzy pewną ilość na jednostkę czasu, natomiast zapas jest zmienną, która mierzy ilość w danym momencie. Rachunki EW-MFA opierają się na pojęciu przepływu. Mierzą one przepływy materialne do i z gospodarki oraz zmianę zapasów w gospodarce, wyrażone w jednostkach masy rocznie.

Rachunki EW-MFA są spójne z zasadami systemu rachunków narodowych, takimi jak zasada siedziby. Rejestrowane są na nich przepływy materialne związane z działalnością wszystkich jednostek krajowych gospodarki narodowej bez względu na ich lokalizację geograficzną.

W rachunkach EW-MFA istotne są dwa typy przepływów materialnych przez granice systemów:

1. Przepływy materialne między gospodarką narodową a jej środowiskiem naturalnym. Obejmują one pozyskiwanie materiałów (tj. surowców, materiałów nieprzetworzonych lub pierwotnych) ze środowiska naturalnego oraz uwalnianie materiałów (zwanych często pozostałościami) do tego środowiska.

2. Przepływy materialne między gospodarką narodową a resztą gospodarki światowej. Obejmują one przywóz i wywóz.

W rachunkach EW-MFA ujęte są wszystkie przepływy przekraczające granice systemów, a także powiększenia zapasów stworzonych przez człowieka. Wszelkie inne przepływy materialne w obrębie gospodarki nie są ujęte w rachunkach EW-MFA. Oznacza to, że w rachunkach EW-MFA gospodarka narodowa traktowana jest całościowo i nie są uwzględniane np. międzybranżowe dostawy produktów. Podobnie wyłączone są przepływy w obrębie środowiska naturalnego.

▼B

Sekcja 3

WYKAZ ELEMENTÓW

Państwa członkowskie tworzą w stosownych przypadkach statystyki dotyczące elementów wymienionych w sekcji 5 dla rachunków EW-MFA.

1. Pozyskanie krajowe obejmuje roczną ilość materiałów stałych, ciekłych i gazowych (z wyłączeniem powietrza i wody) pozyskanych ze środowiska naturalnego, traktowanych jako wkłady materialne do gospodarki.

2. Fizyczny przywóz i fizyczny wywóz obejmują wszystkie przywożone lub wywożone towary w jednostkach masy. Towary w wymianie handlowej obejmują towary na wszystkich etapach obróbki – od surowców po wyroby gotowe.

Sekcja 4

PIERWSZY ROK REFERENCYJNY, CZĘSTOTLIWOŚĆ I TERMINY PRZEKAZYWANIA DANYCH

1. Statystyki zestawia się i przekazuje w cyklu rocznym.

2. Statystyki przekazuje się w ciągu 24 miesięcy od końca roku referencyjnego.

3. Aby zaspokoić zapotrzebowanie użytkowników na kompletne i terminowe dane, Komisja (Eurostat) opracowuje szacunki wielkości sumarycznych dla UE-27 w zakresie głównych danych zagregowanych tego modułu, niezwłocznie po tym, jak otrzyma wystarczające dane krajowe. W miarę możliwości Komisja (Eurostat) opracowuje i publikuje szacunki w odniesieniu do danych, które nie zostały przekazane przez państwa członkowskie w terminie przewidzianym w pkt 2.

4. Pierwszym rokiem referencyjnym jest rok wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

5. W ramach pierwszego przekazania danych państwa członkowskie uwzględniają dane roczne z okresu od 2008 r. do pierwszego roku referencyjnego.

6. W ramach każdego kolejnego przekazywania danych do Komisji państwa członkowskie dostarczają rocznych danych za lata n-4, n-3, n-2, n-1 oraz n, gdzie n jest rokiem referencyjnym.

Sekcja 5

TABELE SPRAWOZDAWCZE

Dane, wyrażone w jednostkach masy, opracowuje się dla elementów wymienionych w poniższych tabelach.

▼B

Tabela A – Pozyskanie krajowe

1. **Biomasa**
   - 1.1. Rośliny uprawne (z wyjątkiem roślin pastewnych)
     - 1.1.1. Zboża
     - 1.1.2. Korzenie, bulwy
     - 1.1.3. Uprawy cukrowe
     - 1.1.4. Rośliny strączkowe
     - 1.1.5. Orzechy
     - 1.1.6. Rośliny oleiste
     - 1.1.7. Warzywa
     - 1.1.8. Owoce
     - 1.1.9. Rośliny włókniste
     - 1.1.10. Pozostałe rośliny uprawne gdzie indziej niewymienione
   - 1.2. Resztki roślin uprawnych (wykorzystane), rośliny pastewne i biomasa wypasana
     - 1.2.1. Resztki roślin uprawnych (wykorzystane)
       - 1.2.1.1. Słoma
       - 1.2.1.2. Inne resztki roślin uprawnych (liście buraków cukrowych i pastewnych, inne)
     - 1.2.2. Rośliny pastewne i biomasa wypasana
       - 1.2.2.1. Rośliny pastewne (łącznie ze zbiorem biomasy z użytków zielonych)
       - 1.2.2.2. Biomasa wypasana
   - 1.3. Drewno (dodatkowo – nieobowiązkowe zgłaszanie przyrostu netto zapasów drewna)
     - 1.3.1. Drewno (przemysłowe drewno okrągłe)
     - 1.3.2. Paliwo drzewne i inne pozyskane materiały
   - 1.4. Połowy dziko żyjących ryb, roślin i zwierząt wodnych, polowanie i zbieranie
     - 1.4.1. Połowy dziko żyjących ryb
     - 1.4.2. Wszystkie pozostałe zwierzęta i rośliny wodne
     - 1.4.3. Polowanie i zbieranie
2. **Rudy metali (rudy surowe)**
   - 2.1. Żelazo
   - 2.2. Metale nieżelazne
     - 2.2.1. Miedź (dodatkowo nieobowiązkowe zgłaszanie zawartości metalu)
     - 2.2.2. Nikiel (dodatkowo nieobowiązkowe zgłaszanie zawartości metalu)
     - 2.2.3. Ołów (dodatkowo nieobowiązkowe zgłaszanie zawartości metalu)
     - 2.2.4. Cynk (dodatkowo nieobowiązkowe zgłaszanie zawartości metalu)
     - 2.2.5. Cyna (dodatkowo nieobowiązkowe zgłaszanie zawartości metalu)
     - 2.2.6. Złoto, srebro, platyna i inne metale szlachetne
     - 2.2.7. Boksyt i inne rudy glinu

▼B

2.2.8. Uran i tor

2.2.9. Pozostałe gdzie indziej niewymienione

3. **Minerały niemetaliczne**

3.1. Marmur, granit, piaskowiec, porfir, bazalt, pozostałe kamienie ozdobne i budowlane (z wyjątkiem łupków)

3.2. Kreda i dolomit

3.3. Łupki

3.4. Minerały chemiczne i do produkcji nawozów

3.5. Sól

3.6. Wapień i gips

3.7. Glina i kaolin

3.8. Piasek i żwir

3.9. Pozostałe gdzie indziej niewymienione

3.10. Wydobywane materiały ziemne (łącznie z glebą), tylko w przypadku gdy są wykorzystane (nieobowiązkowe zgłaszanie)

4. **Kopalne surowce energetyczne/nośniki energii**

4.1. Węgiel i inne stałe surowce energetyczne/nośniki energii

4.1.1. Węgiel brunatny

4.1.2. Węgiel kamienny

4.1.3. Łupki bitumiczne i piaski asfaltowe

4.1.4. Torf

4.2. Ciekłe i gazowe surowce energetyczne/nośniki energii

4.2.1. Ropa naftowa, kondensat i ciecze towarzyszące gazowi ziemnemu (NGL)

4.2.2. Gaz ziemny

Tabele B (Przywóz — wymiana handlowa ogółem), C (Przywóz — wymiana handlowa z krajami spoza UE), D (Wywóz — wymiana handlowa ogółem), E (Wywóz — wymiana handlowa z krajami spoza UE)

1. **Biomasa i produkty z biomasy**

1.1. Rośliny uprawne, surowe i przetworzone

1.1.1. Zboża, surowe i przetworzone

1.1.2. Korzenie, bulwy, surowe i przetworzone

1.1.3. Uprawy cukrowe, surowe i przetworzone

1.1.4. Rośliny strączkowe, surowe i przetworzone

1.1.5. Orzechy, surowe i przetworzone

1.1.6. Rośliny oleiste, surowe i przetworzone

1.1.7. Warzywa, surowe i przetworzone

1.1.8. Owoce, surowe i przetworzone

1.1.9. Rośliny włókniste, surowe i przetworzone

1.1.10. Pozostałe rośliny uprawne gdzie indziej niewymienione, surowe i przetworzone

1.2. Resztki roślin uprawnych i rośliny pastewne

1.2.1. Resztki roślin uprawnych (wykorzystane), surowe i przetworzone

▼B

1.2.1.1. Słoma

1.2.1.2. Pozostałe resztki roślin uprawnych

1.2.2. Rośliny pastewne

1.2.2.1. Rośliny pastewne

1.3. Drewno i wyroby z drewna

1.3.1. Drewno, surowe i przetworzone

1.3.2. Paliwo drzewne i inne pozyskane materiały, surowe i przetworzone

1.4. Złowione ryby i pozostałe zwierzęta i rośliny wodne, surowe i przetworzone

1.4.1. Złowione ryby

1.4.2. Wszystkie pozostałe zwierzęta i rośliny wodne

1.5. Żywe zwierzęta inne niż wymienione w pkt 1.4, oraz produkty zwierzęce

1.5.1. Żywe zwierzęta inne niż wymienione w pkt 1.4

1.5.2. Mięso i przetwory mięsne

1.5.3. Przetwory mleczne, jaja ptasie, miód

1.5.4. Pozostałe produkty pochodzenia zwierzęcego (włókna zwierzęce, skóry, futra, skóry wyprawione itd.)

1.6. Produkty głównie z biomasy

2. **Rudy i koncentraty metali, surowe i przetworzone**

2.1. Rudy i koncentraty żelaza, żelazo i stal, surowe i przetworzone

2.2. Rudy i koncentraty metali nieżelaznych, surowe i przetworzone

2.2.1. Miedź

2.2.2. Nikiel

2.2.3. Ołów

2.2.4. Cynk

2.2.5. Cyna

2.2.6. Złoto, srebro, platyna i inne metale szlachetne

2.2.7. Boksyt i inne rudy glinu

2.2.8. Uran i tor

2.2.9. Pozostałe gdzie indziej niewymienione

2.3. Produkty głównie z metali

3. **Minerały niemetaliczne, surowe i przetworzone**

3.1. Marmur, granit, piaskowiec, porfir, bazalt oraz pozostałe kamienie ozdobne lub budowlane (z wyjątkiem łupków)

3.2. Kreda i dolomit

3.3. Łupki

3.4. Minerały chemiczne i minerały do produkcji nawozów

3.5. Sól

3.6. Wapień i gips

3.7. Glina i kaolin

3.8. Piasek i żwir

3.9. Pozostałe gdzie indziej niewymienione

▼B

3.10. Wydobywane materiały ziemne (łącznie z glebą), tylko w przypadku gdy są wykorzystane (sprawozdawczość opcjonalna)
3.11. Produkty głównie z minerałów niemetalicznych
4. **Kopalne surowce energetyczne/nośniki energii, surowe i przetworzone**
4.1. Węgiel i inne stałe produkty energetyczne, surowe i przetworzone
4.1.1. Węgiel brunatny
4.1.2. Węgiel kamienny
4.1.3. Łupki bitumiczne i piaski asfaltowe
4.1.4. Torf
4.2. Ciekłe i gazowe produkty energetyczne, surowe i przetworzone
4.2.1. Ropa naftowa, kondensat i ciecze towarzyszące gazowi ziemnemu (NGL)
4.4.2. Gaz ziemny
4.3. Produkty głównie z kopalnych produktów energetycznych
5. **Inne produkty**
6. **Odpady przywożone (tabele B i C)/wywożone (tabele D i E) w celu ostatecznego przetworzenia i unieszkodliwienia**

W tabelach B i D uwzględnia się następujące modyfikacje odnośnie do zasady siedziby:

▼C1

Paliwo zatankowane przez jednostki krajowe za granicą (dodać do przywozu w tabeli B) oraz paliwo zatankowane przez jednostki zagraniczne na obszarze kraju (dodać do wywozu w tabeli D) […]

▼B

1. Paliwo dla transportu lądowego
2. Paliwo dla transportu wodnego
3. Paliwo dla transportu lotniczego

Sekcja 6

MAKSYMALNA DŁUGOŚĆ OKRESÓW PRZEJŚCIOWYCH

Do celów wykonania przepisów zawartych w niniejszym załączniku okres przejściowy wynosi maksymalnie dwa lata od pierwszego terminu przekazania danych.

▼M1

ZAŁĄCZNIK IV

MODUŁ RACHUNKÓW WYDATKÓW NA OCHRONĘ ŚRODOWISKA

Sekcja 1

CELE

Na rachunkach wydatków na ochronę środowiska przedstawiane są dane, w sposób zgodny z danymi zgłaszanymi w ramach ESA, dotyczące wydatków na ochronę środowiska, tj. zasobów gospodarczych przeznaczanych na ochronę środowiska przez jednostki będące rezydentami. Rachunki takie umożliwiają zestawienie krajowych wydatków na ochronę środowiska, które definiuje się jako sumę wykorzystania usług związanych z ochroną środowiska przez jednostki będące rezydentami, nakładów brutto na środki trwałe przeznaczonych na działalność związaną z ochroną środowiska oraz transferów związanych z ochroną środowiska, które nie stanowią odpowiedników powyższych pozycji, pomniejszoną o finansowanie przez zagranicę.

Rachunki wydatków na ochronę środowiska powinny opierać się na już istniejących informacjach z rachunków narodowych (rachunków produkcji i tworzenia dochodów; nakładów brutto na środki trwałe wg NACE, tablic podaży i wykorzystania; danych opartych na klasyfikacji funkcji sektora instytucji rządowych i samorządowych), statystyk strukturalnych dotyczących przedsiębiorstw, rejestru przedsiębiorstw i innych źródeł.

W niniejszym załączniku określono dane, jakie państwa członkowskie mają gromadzić, zestawiać, przekazywać i poddawać ocenie w rachunkach wydatków na cele związane z ochroną środowiska.

Sekcja 2

ZAKRES

Rachunki wydatków na ochronę środowiska mają takie same granice systemowe jak ESA i przedstawiają wydatki na ochronę środowiska w odniesieniu do działalności podstawowej, drugorzędnej i pomocniczej. Obejmują one następujące sektory:

— sektor instytucji rządowych i samorządowych (w tym instytucje niekomercyjne działające na rzecz gospodarstw domowych) oraz przedsiębiorstwa i instytucje finansowe jako sektory instytucjonalne świadczące usługi związane z ochroną środowiska. Wyspecjalizowani producenci świadczą usługi związane z ochroną środowiska w ramach swojej działalności podstawowej,

— gospodarstwa domowe, sektor instytucji rządowych i samorządowych oraz przedsiębiorstwa i instytucje finansowe jako konsumenci usług związanych z ochroną środowiska,

— zagranica jako beneficjent lub pochodzenie transferów związanych z ochroną środowiska.

Sekcja 3

WYKAZ ELEMENTÓW

Państwa członkowskie opracowują rachunki wydatków na ochronę środowiska według następujących elementów zdefiniowanych zgodnie z ESA:

— produkcja globalna usług związanych z ochroną środowiska; rozróżnia się produkcję globalną rynkową, produkcję globalną nierynkową i produkcję globalną działalności pomocniczej,

— zużycie pośrednie usług związanych z ochroną środowiska przez producentów wyspecjalizowanych,

▼M1

— import i eksport usług związanych z ochroną środowiska,

— podatek od wartości dodanej (VAT) i inne podatki pomniejszone o dotacje do produktów związanych z ochroną środowiska,

— nakłady brutto na środki trwałe oraz nabycie pomniejszone o rozdysponowanie niefinansowych aktywów nieprodukowanych na rzecz produkcji usług związanych z ochroną środowiska,

— spożycie usług związanych z ochroną środowiska,

— transfery związane z ochroną środowiska (otrzymane/zapłacone).

Wszystkie dane zgłasza się w mln w walucie krajowej.

Sekcja 4

PIERWSZY ROK REFERENCYJNY. CZĘSTOTLIWOŚĆ I TERMINY PRZEKAZYWANIA DANYCH

1. Statystyki zestawia się i przekazuje w cyklu rocznym.

2. Statystyki przekazuje się w ciągu 24 miesięcy od końca roku referencyjnego.

3. Aby zaspokoić zapotrzebowanie użytkowników na kompletne i terminowe dane, Komisja (Eurostat) opracowuje szacunki wielkości sumarycznych dla UE-28 w zakresie głównych danych zagregowanych tego modułu, niezwłocznie po otrzymaniu wystarczających danych krajowych. W miarę możliwości Komisja (Eurostat) opracowuje i publikuje szacunki w odniesieniu do danych, które nie zostały przekazane przez państwa członkowskie w terminie przewidzianym w pkt 2.

4. Pierwszym rokiem referencyjnym jest rok 2015.

5. W ramach pierwszego przekazania danych państwa członkowskie uwzględniają dane roczne z okresu od 2014 r. do pierwszego roku referencyjnego.

6. W ramach każdego kolejnego przekazywania danych do Komisji państwa członkowskie dostarczają dane roczne za lata n–2, n–1 oraz n, gdzie n jest rokiem referencyjnym. Państwa członkowskie mogą dostarczyć wszelkie dostępne dane z lat poprzedzajacych rok 2014.

Sekcja 5

TABELE SPRAWOZDAWCZE

1. W odniesieniu do elementów wymienionych w sekcji 3 dane zgłasza się w podziale na:

   — rodzaje producentów/konsumentów usług związanych z ochroną środowiska zgodnie z definicją określoną w sekcji 2,

   — kategorie klasyfikacji działalności związanych z ochroną środowiska (CEPA) pogrupowane w następujący sposób:

     w przypadku działalności sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz transferów związanych z ochroną środowiska:

     — CEPA 2

     — CEPA 3

     — suma CEPA 1, CEPA 4, CEPA 5 i CEPA 7

     — CEPA 6

     — suma CEPA 8 i CEPA 9

▼M1

w przypadku działalności pomocniczej przedsiębiorstw:

— CEPA 1

— CEPA 2

— CEPA 3

— suma CEPA 4, CEPA 5, CEPA 6, CEPA 7, CEPA 8 i CEPA 9

w przypadku przedsiębiorstw w ramach ich działalności drugorzędnej i jako producentów wyspecjalizowanych:

— CEPA 2

— CEPA 3

— CEPA 4

w przypadku gospodarstw domowych jako konsumentów:

— CEPA 2

— CEPA 3

— następujące kody NACE dla produkcji pomocniczej usług związanych z ochroną środowiska: NACE Rev. 2 sekcje B, C, D, dział 36. Dane dla sekcji C przedstawia się wg działów. Działy 10–12, 13–15 oraz 31–32 grupuje się razem. Państwa członkowskie, które zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 295/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady ([1]) (w odniesieniu do definicji cech, technicznego formatu przekazywania danych, wymogów dotyczących podwójnej sprawozdawczości dla NACE Rev. 1.1 i NACE Rev. 2 oraz odstępstw, które mają zostać przyznane w zakresie statystyk strukturalnych dotyczących przedsiębiorstw) nie są zobowiązane do gromadzenia danych dotyczących wydatków na ochronę środowiska dla przynajmniej jednego z tych kodów NACE, nie muszą przedstawiać danych dla tych kodów NACE.

2. Kategorie CEPA, o których mowa w pkt 1, są następujące:

CEPA 1 — Ochrona powietrza atmosferycznego i klimatu

CEPA 2 — Gospodarka ściekowa

CEPA 3 — Gospodarka odpadami

CEPA 4 — Ochrona i rekultywacja gleby, wód podziemnych i wód powierzchniowych

CEPA 5 — Zmniejszanie hałasu i wibracji

CEPA 6 — Ochrona różnorodności biologicznej i krajobrazu

CEPA 7 — Ochrona przed promieniowaniem

CEPA 8 — Działalność badawczo-rozwojowa w zakresie ochrony środowiska

CEPA 9 — Pozostała działalność związana z ochroną środowiska

Sekcja 6

MAKSYMALNA DŁUGOŚĆ OKRESÓW PRZEJŚCIOWYCH

Do celów wykonania przepisów zawartych w niniejszym załączniku okres przejściowy wynosi maksymalnie dwa lata od pierwszego terminu przekazania danych.

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 295/2008 z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie statystyk strukturalnych dotyczących przedsiębiorstw (Dz.U. L 97 z 9.4.2008, s. 13).

▼M1

ZAŁĄCZNIK V

MODUŁ RACHUNKÓW SEKTORA TOWARÓW I USŁUG ZWIĄZANYCH Z OCHRONĄ ŚRODOWISKA

Sekcja 1

CELE

Statystyki dotyczące towarów i usług związanych z ochroną środowiska rejestrują i przedstawiają dane dotyczące działalności produkcyjnej gospodarek narodowych, której rezultatem są produkty związane z ochroną środowiska, w sposób zgodny z danymi zgłaszanymi w ramach ESA.

Rachunki sektora towarów i usług związanych z ochroną środowiska powinny opierać się na już istniejących informacjach z rachunków narodowych, statystykach strukturalnych dotyczących przedsiębiorstw, rejestrze przedsiębiorstw i innych źródłach.

W niniejszym załączniku określono dane, jakie państwa członkowskie mają gromadzić, zestawiać, przekazywać i poddawać ocenie w odniesieniu do towarów i usług związanych z ochroną środowiska.

Sekcja 2

ZAKRES

Sektor towarów i usług związanych z ochroną środowiska ma takie same granice systemu jak ESA i obejmuje wszystkie towary i usługi związane z ochroną środowiska wytworzone w ramach przyjętych granic produkcji. Zgodnie z ESA produkcja oznacza działalność prowadzoną pod kontrolą i na odpowiedzialność jednostki instytucjonalnej celem wytworzenia towarów i usług, przy wykorzystaniu nakładów pracy, kapitału oraz zużyciu towarów i usług.

Towary i usługi związane z ochroną środowiska wchodzą w zakres następujących kategorii: usługi swoiste związane z ochroną środowiska, produkty o celu wyłącznie środowiskowym (produkty powiązane), towary dostosowane oraz technologie związane z ochroną środowiska.

Sekcja 3

WYKAZ ELEMENTÓW

Państwa członkowskie tworzą statystyki dotyczące sektora towarów i usług związanych z ochroną środowiska według następujących elementów:

— produkcja globalna rynkowa, w tym:

  — eksport,

— wartość dodana działalności rynkowej,

— zatrudnienie w ramach działalności rynkowej.

Wszystkie dane zgłasza się w mln w walucie krajowej, z wyjątkiem elementu „zatrudnienie”, w przypadku którego jednostką sprawozdawczą jest „ekwiwalent pełnego czasu pracy”.

Sekcja 4

PIERWSZY ROK REFERENCYJNY. CZĘSTOTLIWOŚĆ I TERMINY PRZEKAZYWANIA DANYCH

1. Statystyki zestawia się i przekazuje w cyklu rocznym.

2. Statystyki przekazuje się w ciągu 24 miesięcy od końca roku referencyjnego.

▼M1

3. Aby zaspokoić zapotrzebowanie użytkowników na kompletne i terminowe dane, Komisja (Eurostat) opracowuje szacunki wielkości sumarycznych dla UE-28 w zakresie głównych danych zagregowanych tego modułu, niezwłocznie po otrzymaniu wystarczających danych krajowych. W miarę możliwości Komisja (Eurostat) opracowuje i publikuje szacunki w odniesieniu do danych, które nie zostały przekazane przez państwa członkowskie w terminie przewidzianym w pkt 2.

4. Pierwszym rokiem referencyjnym jest rok 2015.

5. W ramach pierwszego przekazania danych państwa członkowskie uwzględniają dane roczne z okresu od 2014 r. do pierwszego roku referencyjnego.

6. W ramach każdego kolejnego przekazywania danych do Komisji państwa członkowskie dostarczają dane roczne za lata n–2, n–1 oraz n, gdzie n jest rokiem referencyjnym. Państwa członkowskie mogą dostarczyć wszelkie dostępne dane z lat poprzedzających rok 2014.

Sekcja 5

TABELE SPRAWOZDAWCZE

1. W odniesieniu do elementów wymienionych w sekcji 3 dane zgłasza się według następujących klasyfikacji:

— klasyfikacji działalności gospodarczej, NACE Rev.2 (poziom agregacji A*21 zgodnie z ESA),

— kategorii CEPA oraz klasyfikacji działalności związanych z gospodarką zasobami (CReMA) pogrupowanych w następujący sposób:

— CEPA 1

— CEPA 2

— CEPA 3

— CEPA 4

— CEPA 5

— CEPA 6

— suma CEPA 7, CEPA 8 i CEPA 9

— CReMA 10

— CReMA 11

— CReMA 13

— CReMA 13 A

— CReMA 13B

— CReMA 13C

— CReMA 14

— Suma CReMA 12, CReMA 15 i CReMA 16

▼M1

2. Kategorie CEPA, o których mowa w pkt 1, są określone w załączniku IV. Kategorie CReMA, o których mowa w pkt 1, są następujące:

CReMA 10 — Gospodarka wodna

CReMA 11 — Gospodarka zasobami leśnymi

CReMA 12 — Zarządzanie dziką fauną i florą

CReMA 13 — Gospodarka zasobami energetycznymi

— CReMA 13 A — Produkcja energii ze źródeł odnawialnych

— CReMA 13 B — Oszczędzanie ciepła/energii i zarządzanie nimi

— CReMA 13 C — Ograniczanie stosowania paliw kopalnych jako surowców

CReMA 14 — Gospodarka surowcami mineralnymi

CReMA 15 — Działalność badawczo-rozwojowa w zakresie gospodarki zasobami

CReMA 16 — Pozostała działalność w zakresie gospodarki zasobami

Sekcja 6

MAKSYMALNA DŁUGOŚĆ OKRESÓW PRZEJŚCIOWYCH

Do celów wykonania przepisów zawartych w niniejszym załączniku okres przejściowy wynosi maksymalnie dwa lata od pierwszego terminu przekazania danych.

▼M1

ZAŁĄCZNIK VI

MODUŁ RACHUNKÓW FIZYCZNYCH PRZEPŁYWÓW ENERGII

Sekcja 1

CELE

Rachunki fizycznych przepływów energii przedstawiają dane dotyczące przepływów energii w ujęciu fizycznym, wyrażone w teradżulach, w sposób w pełni zgodny z ESA. Rachunki fizycznych przepływów energii rejestrują dane dotyczące energii w odniesieniu do działalności gospodarczej jednostek będących rezydentami gospodarek narodowych w podziale na rodzaje działalności gospodarczej. Przedstawiają one podaż i wykorzystanie przepływów zasobów naturalnych, produktów energetycznych oraz pozostałych przepływów. Działalność gospodarcza obejmuje produkcję, spożycie i akumulację.

W niniejszym załączniku określono dane, które państwa członkowskie mają gromadzić, zestawiać, przekazywać i poddawać ocenie w rachunkach fizycznych przepływów energii.

Sekcja 2

ZAKRES

Rachunki fizycznych przepływów energii mają takie same granice systemu jak ESA i także są oparte na zasadzie rezydencji.

Zgodnie z ESA o jednostce mówi się, że jest jednostką będącą rezydentem, jeżeli na obszarze gospodarczym danego kraju posiada swoje centrum interesów ekonomicznych, tzn. jeśli angażuje się w działalność gospodarczą na tym terytorium przez okres jednego roku lub dłuższy.

Na rachunkach fizycznych przepływów energii rejestruje się przepływy energii w ujęciu fizycznym wynikające z działalności wszystkich jednostek będących rezydentami, niezależnie od tego, gdzie w rzeczywistości mają miejsce te przepływy w sensie geograficznym.

Na rachunkach fizycznych przepływów energii rejestruje się przepływy energii w ujęciu fizycznym ze środowiska do gospodarki, w obrębie gospodarki oraz z gospodarki z powrotem do środowiska.

Sekcja 3

WYKAZ ELEMENTÓW

Państwa członkowskie opracowują rachunki fizycznych przepływów energii według następujących elementów:

— fizyczne przepływy energii w podziale na trzy kategorie rodzajowe:

  (i) zasoby naturalne;

  (ii) produkty energetyczne;

  (iii) pozostałe przepływy,

— pochodzenie fizycznych przepływów energii, w podziale na pięć kategorii: produkcja, spożycie, akumulacja, zagranica i środowisko,

— przeznaczenie fizycznych przepływów energii w podziale na te same pięć kategorii, co w przypadku pochodzenia fizycznych przepływów energii.

Wszystkie dane zgłasza się w teradżulach.

▼M1

Sekcja 4

PIERWSZY ROK REFERENCYJNY, CZĘSTOTLIWOŚĆ I TERMINY PRZEKAZYWANIA DANYCH

1. Statystyki zestawia się i przekazuje w cyklu rocznym.

2. Statystyki przekazuje się w ciągu 21 miesięcy od końca roku referencyjnego.

3. Aby zaspokoić zapotrzebowanie użytkowników na kompletne i terminowe dane, Komisja (Eurostat) opracowuje szacunki wielkości sumarycznych dla UE-28 w zakresie głównych danych zagregowanych tego modułu, niezwłocznie po otrzymaniu wystarczających danych krajowych. W miarę możliwości Komisja (Eurostat) opracowuje i publikuje szacunki w odniesieniu do danych, które nie zostały przekazane przez państwa członkowskie w terminie przewidzianym w pkt 2.

4. Pierwszym rokiem referencyjnym jest rok 2015.

5. W ramach pierwszego przekazania danych państwa członkowskie uwzględniają dane roczne z okresu od 2014 r. do pierwszego roku referencyjnego.

6. W ramach każdego kolejnego przekazywania danych do Komisji państwa członkowskie dostarczają dane roczne za lata n–2, n–1 oraz n, gdzie n jest rokiem referencyjnym. Państwa członkowskie mogą dostarczyć wszelkie dostępne dane z lat poprzedzających rok 2014.

Sekcja 5

TABELE SPRAWOZDAWCZE

1. W odniesieniu do elementów wymienionych w sekcji 3 zgłasza się następujące dane w jednostkach fizycznych:

   — tablicę podaży przepływów energii. W tablicy tej rejestruje się przepływy zasobów naturalnych, przepływy produktów energetycznych oraz pozostałe przepływy (w wierszach) według pochodzenia, tj. „dostawcy” (w kolumnach),

   — tablicę wykorzystania przepływów energii. W tablicy tej rejestruje się przepływy zasobów naturalnych, przepływy produktów energetycznych oraz pozostałe przepływy (w wierszach) według przeznaczenia, tj. „użytkownika” (w kolumnach);

   — tablicę wykorzystania przepływów energii istotnych pod względem emisji. W tablicy tej rejestruje się istotne pod względem emisji wykorzystanie przepływów zasobów naturalnych i produktów energetycznych (w wierszach) według użytkowników i jednostek emitujących (w kolumnach),

   — tablicę pomostową przedstawiającą różne elementy składające się na różnicę między rachunkami energii a bilansami energii.

2. Tablice podaży i wykorzystania przepływów energii (w tym przepływów istotnych pod względem emisji) mają taki sam układ wierszy i kolumn.

3. Kolumny oznaczają pochodzenie (podaż) lub przeznaczenie (wykorzystanie) fizycznych przepływów energii. Kolumny pogrupowane są w pięć kategorii:

   — „produkcja” dotyczy produkcji wyrobów i usług; działalność produkcyjna jest klasyfikowana według NACE Rev. 2, a dane są zgłaszane na poziomie agregacji A*64,

▼M1

— działalność związana ze „spożyciem” jest przedstawiona w ujęciu łącznym i w podziale na trzy podklasy (transport, ogrzewanie/chłodzenie, inne) w odniesieniu do spożycia indywidulanego gospodarstw domowych,

— „akumulacja” dotyczy zmian stanu zapasów produktów energetycznych w gospodarce,

— „zagranica” odnosi się do przepływów produktów importowanych i eksportowanych,

— „środowisko” dotyczy pochodzenia przepływów zasobów naturalnych oraz przeznaczenia pozostałych przepływów.

4. W wierszach opisane są rodzaje fizycznych przepływów zgodnie z klasyfikacją przedstawioną w sekcji 3 tiret pierwsze.

5. Klasyfikacja przepływów zasobów naturalnych, przepływów produktów energetycznych oraz pozostałych przepływów jest następująca:

— zasoby naturalne dzielą się na zasoby naturalne ze źródeł nieodnawialnych oraz zasoby naturalne ze źródeł odnawialnych,

— produkty energetyczne pogrupowane są zgodnie z klasyfikacją stosowaną w europejskich statystykach energii,

— pozostałe przepływy obejmują odpady (bez wartości pieniężnej); straty podczas wydobywania/pozyskiwania, dystrybucji/transportu, transformacji/konwersji i przechowywania oraz pozycje bilansujące do tablic podaży i wykorzystania.

6. „Pomost” między wskaźnikiem opartym na zasadzie rezydencji a wskaźnikiem opartym na zasadzie terytorialności jest przedstawiony dla całej gospodarki narodowej (bez podziału według działów) i oblicza się go następująco:

całkowite zużycie energii przez jednostki będące rezydentami

– zużycie energii za granicą przez jednostki będące rezydentami

+ zużycie energii przez nierezydentów na terytorium kraju

+ różnice statystyczne

= krajowe zużycie energii brutto (w oparciu o terytorium)

Sekcja 6

MAKSYMALNA DŁUGOŚĆ OKRESÓW PRZEJŚCIOWYCH

Do celów wykonania przepisów zawartych w niniejszym załączniku okres przejściowy wynosi maksymalnie dwa lata od pierwszego terminu przekazania danych.